

Карлъ самъ показовалъ на войска та си примѣръ, като боравилъ юнашки въ войната. Той прѣминалъ Западна Двина, распърсналъ тамъ саксонска та войска, и завладѣлъ Курляндия.

И така трима та неприятели били побѣдени, и Карлъ лесно могълъ да свѣрже сгоденъ миръ. Нъ той се насърчилъ отъ военна та слава, не броялъ за ништо Петра, и отишълъ съ тежка войска възъ Августа II да го свали отъ Полскій прѣстолъ. Карлъ влѣзълъ въ Польша и се маелъ тамъ цѣли петъ години, като спечалвалъ малки побѣди надъ Саксонци ти и Поляци ти. Най-сетнѣ мнозина отъ полски ти голѣмци се отжѣтнали отъ Августа, и по желание то на Карла си избрали за кралъ одного отъ полски ти голѣмци, Станислава Лешчински. Карлъ гонилъ Августа до-въ сама та Саксония, и го накаралъ да се моли за миръ. Августъ по Алтранштадскій миръ се отрекълъ отъ Полскій прѣстолъ; освѣнъ това той ималъ слабостъ та и прѣдалъ на Шведци ти Паткуля, когото Карлъ повелѣлъ да го мъчатъ възъ кожело.

Слѣдъ това Шведскій кралъ се обърналъ възъ Петра, нъ царъ Петръ не билъ нито Фридрихъ, нито Августъ. Доклѣ се биелъ Карлъ въ Польша, Петръ набралъ нова войска, научилъ я на войнишко искусство, и зель да призима шведски градишта. Той завладѣлъ рѣка Нева до море то и направилъ своя крѣпость при устие то ѝ, дѣто наскоро издигналъ нова та си столицина Петроградъ. Въ финскій заливъ се показала руска флота, която зела да поразява Шведци ти по море.

Карлъ мислилъ да иде право възъ Москва, нъ отъ Бѣлорусия той завъртѣлъ на югъ, въ украинна, за да се съедини съ хетмана Мазепа, който се отетналъ отъ Петра и се обреклъ да повдигне всички ти казаци и да тури Малорусия пакъ подъ полска власть. Руски ти генерали се стѣписвала прѣдъ Карла и прибирали по пѣтъ тѣ всичко,